

PÜNKÖSD

2015. május 24.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Szívünkben áldjuk az Urat! Teljesek vagyunk a Szellemmel, Szellem által tudunk szólni hozzá. Áldjuk Őt és magasztaljuk! Dicsőség legyen neked, Atyám! Vegyél az életekből dicsőséget magadnak Jézus nevében, Atyám! Kijelentjük a hatalmat az életek felett, a Jézus nevében!

Amire te elrendeltél minket az új teremtésben, azok a dolgok áradjanak, lépjenek elő az életünkben! Hatalmas folyamok jöjjenek a bensőnkben, úgy, ahogy Jézus fölállt, és kiáltotta az ünnep utolsó nagy napján! Azt kiáltotta, hogy *élő víznek folyamai* ömlenek a bensőnkben! Atyám, hozd elő ezeket a folyamokat, a Jézus nevében, hogy megöntözze a világot! A száraz, epedt, kitikkadt, haldokló világra, Atyám, *öntsd* ezeket a folyamokat, a Jézus nevében!

Bőséges öntözések jönnek, kései esők jönnek, hatalmas mennyei esőzések jönnek. Szakaszd meg az eget, és szállj alá a Te jelenléteddel! Ezeket Te megcselekszed, mert meg van írva az Igében. Mi szólítjuk ezeket, Atyám, és a Szellemed által megcselekszed. Hálát adunk, hogy alatta állhatunk ezeknek az esőknek. Köszönjük neked, a Jézus nevében! Ámen.

Mennyire ünneplőben van a szívünk! Eljött a pünkösd napja most már nagyon sokadszor. Arra fogunk visszaemlékezni, amikor a kereszthalál és a feltámadás után először eljött a pünkösd napja. Erről szeretnék ma az Igéből világosságot venni, és hogy milyen hatalmas *közösségre rendelt* minket Isten a drága Szent Szelleme által. Ebből kell élnünk minden percben.

Köszönjük a drága mennyei Atyának, hogy buzgó szolgálatokat ad. Az ifikkel, a tinikkel való szolgálatból kinőnek olyan szolgálatok is, mint az évtizedek során látható, a dicsérők, akik a tinikből nőttek ki.

Köszönjük Istennek, hogy gondja van az övéire, a legkisebbtől a legnagyobbig, a legidősebbig. Minden csészére és *cserépedényre szüksége van* az Úrnak – írja a Biblia. Minden edényére szeretné kiönteni az Ő dicsőségét. Nehogy azt gondoljuk valaha, hogy a mi edényünk nem annyira *fontos* az Úrnak, mint a másiké.

Az ördög hajlamos ilyen [nyomasztó] gondolatokat hozni. Azt mondja nekünk, hogy látod, a *másik* mennyit végez az Úrnak, és hogy milyen szép munkák, és milyen szép dolgok, és talán még egy kicsit dicsekszik is, hogy mindenki jobban tudja.

Olykor úgy érezzük magunkat, hogy ehhez képest mi hol vagyunk... Egy nagyon fontos pont, hogy soha *ne hasonlítsd* magad így össze a másikkal. Mindig az Úr *Jézushoz mérd* magad, és Őbenne igaz, szent, megigazult, tökéletes, teljes, beteljesedett, bölcs, igaz drága gyermeke vagy az Úrnak.

Szorgalmas légy, de soha *ne legyen kisebbségi érzésed* azért, mert nem tartasz ott, ahol szeretnéd, vagy ahol a másik tart. Ezt ne engedd meg, mert az ördög nyereszkedne általa. *Keress az Úr arcát*, keresd a helyed, mert Őbenne megtalálod, és betöltöd azt.

Drága gyümölcsöket tudsz teremni, és miközben gyümölcsöket teremsz, az *Úr megtisztít*, és még *több gyümölcsöt* teremsz, így írja a János 15. fejezetben. Egyetlenegy ítélő bíránk lesz, aki előtt meg kell állnunk, az az Úr Jézus. Nincs más, akinek a mércéje szerint meg kell felelnünk. Ezt fontos tudni.

Ne feszélyezzen, hogy mit mond rólad a másik, vagy mit gondol rólad, vagy nemtetszését nyilvánította ki esetleg valamilyen dologban. *Tedd félre*. Miközben mondja, te már jelentsd ki, hogy megbocsátottál neki. Ilyen helyzetekért jó előre imádkozzunk, hogy Uram, ha ilyen helyzetekbe kerülök, még a másik szájában van a szó, én már megbocsátottam neki.

Véletlenül se legyen lehetősége az ördögnek abban nyereszkedni, hogy te megbotránkoztál. Még mondja a másik ezeket a szavakat, hogy ezt nem így kellett volna, azt másként kellett volna, ez nem jó így, már a szívedben engedd el, és mondd, hogy én már mielőtt befejezed, megbocsátottam neked. Akkor leszel szabad.

Az Úr mércéjével mérd magad mindig, és ott megigazult vagy. Ő vezet, Ő segít, a jobb kezedet fogja, és elvezet minden igazságra. Ez az a szabadság, amire Jézus hív. Azt mondja, hogy az *igazság szabaddá tesz*. Ebben a szabadságban kell járnod. Soha *ne engedd* meg, hogy a *másik kárhoztasson*. Ha az Úr nem teszi, akkor a másik miért lenne jogosult rá?

Máris könnyebb a szívünk, ahogy ezt végiggondoltuk, mert az embert érik bántások. A világ ilyen, mindig *bűnbakot keres*. Szeretnek olyan dolgokat is ránk tenni, amit esetleg nem is tettünk meg soha.

De ha úgy is lenne, hogy a másik neheztel valamiért, az Úr azt már megbocsátotta neked, ha te kérted, és elengedte. Ne kárhoztasd magad, légy szabad az Úr akaratára. Ez csak egy kis előzetes volt, mert észleltem, hogy van, akit ez foglalkoztat.

Pünkösöd napját ünnepelni jöttünk ma. A *pünkösöd* napja az egy csodálatos főünnep a Bibliában. A három főünnep egyike. Már az Ószövetségben is *rendelt ünnepe* volt Istennek. Nem olyan keresztény ünnep, amint gondolnánk, hogy bejövünk a krisztusi Testbe, és a pünkösöd napját elkezdjük ünnepelni.

Azt hisszük, hogy akkor indul a pünkösöd, amikor a Szent Szellem betöltötte a felsőházba lévőket. Pünkösöd napját már az Ószövetségben is ünnepelték, csak pont azon a napon történt. Isten mintha kötné magát az ószövetségi ünnepekhez, és a húsvét ünnepét, a pünkösöd ünnepét már beteljesítette az Újszövetségben.

A sátoros ünnepek vannak még hátra. Ezért nagyon sokan gondolják, hogy az Úr eljövele, az elragadtatás a sátoros ünnepeken lenne, mert Isten mintha tartaná magát ezekhez az elrendelt időkhöz. Elgondolkodtató. Az ősz itt van hamarosan és meglátjuk...

Ha jön az Úr, akkor bizonyos számítások szerint hétévente jöhet, és most lesz egy ilyen smita forduló. Ha nem jön, akkor ezen számítások szerint van még hét hosszú évünk, amikor szorgalmasan dolgozhatunk.

Izgalmas időket élünk, ezt érezzük, hogy az *idők vége felé* közeledünk. Olyannyira, hogyha Péter merte azt prédikálni 2000 évvel ezelőtt – megtelve Szent Szellemmel, pont így pünkösöd napján –, hogy ez az, amiről Joel próféta megprófétálta, hogy leszen az utolsó napokban...

Ha 2000 évvel ezelőtt ez elhangozhatott, és akkor az *utolsó napokra mutattak*, akkor azóta már egy pár nappal közelebb kerültünk az utolsó napokhoz. Mindenképpen közeledünk, és nap mint nap közelebb kerülünk ahhoz, hogy megláthassuk az Ő gyönyörűséges orcáját. Vagy így, vagy úgy. Van, aki átalszik az Úrhoz, azaz átköltözik az Úr dicsőségébe.

Mi, akik itt maradunk, ahogy mondja Pál apostol, mi majd együtt megyünk. Ezek még az Úr titkai, és még nem jelentette ki. Legalábbis énnekem még pontosat nem mondott erről, hogy hogyan lesz, úgyhogy nem tudok nektek erről szólni.

Hogy érezzük az időnek az izgalmát, hogy nagyon közel kerültünk ezekhez a végidőkhöz, ez benne van a levegőben. Nagyon buzgónak, szorgalmasnak kell lenni, mert *sürget* minket az idő, és az Úr.

Isten akarata itt a földön, hogy egy Szellemmel teljes krisztusi Testet építsen ki magának. Nemcsak azt várja, hogy a krisztusi Testbe *beleszülessenek* az elveszettek, hanem amikor az újonnan születettek által fölépül a krisztusi Test, akkor az Szellemmel *teljessé váljon*, hogy beteljesedjen a Szent Szellemmel.

A Testnek minden tagja túlcsondultig teljes lehessen a Szent Szellemmel. Miért olyan fontos ez Istennek? Ezt ünnepeljük ugyanis pünkösöd napján. Ekkor történt meg, hogy az első százhusz tanítvány – köztük Mária, Jézus édesanyja is – megteljesedtek a Szent Szellemmel.

Azért olyan nagyon fontos Istennek, hogy a krisztusi Test túlcsondultig *teljesedve* legyen a Szent Szellemmel minden pillanatban, mert a Szellem által tudja *megcselekedni* Isten az Ő akaratát itt a földön. Amikor azt mondom, hogy cselekedni, akkor a Bibliában azt olvassuk, hogy *szavakkal és tettekkel* lehet cselekedni.

A Szellemmel teljes *cselekvés* jelenti azt, hogy Szellemmel teljesen *szólunk*. Mi *kimondjuk*, a Szellem *megcselekszi* azt. Ha imádkozunk a Szellem által, akkor Isten tökéletes akaratában fogunk imádkozni. Ez a *nyelvek imája*.

Ha cselekszünk, akkor nem a saját erőnkéből, hanem a *Szellem ereje által* fogjuk tudni azt megcselekedni, hiszen Szellemmel teljes a krisztusi Test. Hogy ezt az alapelvet Isten mennyire hangsúlyozta már Jézus Krisztus földi élete során is, szeretném ezt biblia példával alátámasztani.

Jézus Krisztus a földi szolgálata során a *Szellem által* cselekedett. Az isteni mivoltát letette, és úgy jött a földre, hogy a Szellem által felkenetésben, a Szellem által cselekedte azokat, hogy nekünk *megmutassa*, hogy mint ember, a Szellem által miként tudjuk *bevégezni* Isten akaratát a földön. Elöljárónk volt ebben, példát mutatott ebben.

Nekünk mindenkor Jézusra kell néznünk, mert Ő a mi *elöljárónk*. Az Ő példáját kell követnünk mindenben, és pünkösöd napjánál nincs kiválóbb idő, hogy arról szóljunk, hogy az életünknek Szellemmel teljesnek kell lennie.

Ha a Szellemet kihagyjuk a hétköznapjainkból, és csak vasárnap ünnepeljük Őt, amikor bejövünk a gyülekezetbe, akkor a hét többi napján úgymond szárazságban leszünk. Mert a Szellem *túlcsondulása* nélkül nincs ott az az öröm és a béke, amit Isten az Ő országában *adni* akar a gyermekeinek. Minden pillanatban érezni kell ezt a drága túlcsondult *örömet, békességet, az Ő jelenlétét*. Nézzük meg Jézus életét, abból pár igehelyet.

A Máté 1,18 azt írja, hogy Jézus a Szent Szellemtől fogantatott. Már a *fogantatásánál* jelen volt a drága Szent Szellem. A Szent Szellem volt az, aki Isten Igéjét, mint egy magot, fogta,

és elhelyezte szűz Máriának a méhébe. Az Igét Isten Fiává tette. A Szent Szellem volt jelen ennél a fogantatásnál, Ő végezte el. Ő volt Jézus Krisztusnak az Atyja ilyen értelemben. Ő a Szent Szellemtől fogantatott.

LUKÁCS 1,35. 37.

35. És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Szellem száll tereád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz be téged; azért aki születik is szentnek hivatik, Isten Fiának.

Angyal hozza ezt a szót, és Máriának profétál. Jézus Krisztus fogantatásánál jelen volt a Szent Szellem. A Szent Szellem szállt rá Máriára, és a Magasságosnak az ereje beárnyékozta őt, miközben körbevette őt. Ekkor történt a fogantatás a Szent Szellem által. Két verssel később...

37. Mert az Isten Igéjének semmi sem lehetetlen.

Isten Igéje által történt ez a fogantatás. Az Ige testté lett. Ha tovább olvassuk az Igét, Jézus felnövekedett. Növekedett szellemben, bölcsességben. Eljött a nap, amikor elvitették a pusztába. Azt olvassuk, hogy a Szellem által vitetett. A *Szellemtől vitette* ment Jézus a pusztába.

Ott is jelen van a Szent Szellem, ahol nagyon nehéz napok várnak Jézusra, böjtölések és kísértések. De jelen volt a Szent Szellem. Amikor megtért a pusztából, nem hagyja ki az Ige megemlíteni, hogy a *Szellem erejével* tért meg Jézus a pusztából. A Szellem jelenléte minden egyes pillanatban ott volt a mi drága Jézusunkon a földi élete során, amikor ördögöket űzött.

MÁTÉ 12,28.

28. Ha pedig én Istennek Szelleme által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.

Istennek *Szelleme által űzte ki* az ördögöket. Nemcsak úgy olvassuk, hogy Jézus kiűzte az ördögöket, hanem az Írás mindig említést tesz a Szent Szellem jelenlétéről. Hogy Jézus Istennek Szelleme által űzte ki az ördögöket. A *Szent Szellem* tehát, mint a Szentháromság harmadik személye, Jézus élete során folyton-folyvást ott volt, jelen volt, *körbevette* Őt.

Ahogy Jézus felolvassa a Lukács evangéliumban, hogy az Úrnak Szelleme van énrajtam, és akkor sorolja, hogy milyen cselekedetek vannak megírva róla. A betegek gyógyítása, a megtört szívek gyógyítása, vakok szemének megnyílása, az evangélium hirdetése.

Mind a *Szellem által* megy, hangsúlyozta ott Jézus, mert az Úrnak Szelleme van énrajtam. Elgondolkodtató ez akkor, amikor most a keresztyény világ legtöbbször azt tapasztaljuk, hogy a Szent Szellemet *nem hangsúlyozza* úgy ki, ahogy az Igében ez a hely Őt megilleti, és utána azon csodálkoznak, hogy Isten akarata miért nem teljesedik be az életükön.

A Szent Szellemet *nem lehet kihagyni* az életünkéből. Ő az az *isteni hivatal* itt a földön, aki megcselekszi Isten Igéjét, akaratát. Mondhatjuk azt, hogy ez csak a néhány ige helyből való, de ha most ezek után ilyen rávilágítással fogod olvasni az Evangéliumot, akkor rengeteg helyen fogod találni a Szent Szellemről való hivatkozást. Jézus ezt cselekedte a Szent Szellem által. A felkenetését követően jelen volt minden egyes percben.

Mint kené fel a názáreti Jézust Isten Szent Szellemmel és erővel. *Szellem által* végezte Jézus a földi szolgálatát. Mondhatjuk azt, hogy Isten soha semmit nem cselekedett itt a földön Jézus szolgálatában a Szent Szellem nélkül.

Egyszerűbben így hangzik a mondat, hogy mindent a Szent Szellem által cselekedett Jézus szolgálatában a mi mennyei Atyánk. Mindent! Minden egyes cselekedetében ott volt a drága Szent Szellem. Ha arra gondolunk, hogy Jézus örvendezett, írja az Ige:

LUKÁCS 10,21.

21. Azon órában örvendezett Jézus a Szent Szellemben...

Jézus a Szent Szellemben örvendezett. Még az örvendezéseiben is jelen volt a Szent Szellem. Nem e világ örömeiben örvendezett a mi Jézusunk, hanem úgy írja, hogy Jézus a Szent Szellemben örvendezett. Minden lehetőségben ott volt a drága Szent Szellem.

ZSIDÓ 9,14.

14. Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.

Azt mondja, hogy örökkévaló Szellem által mutatta be az áldozatát. Még a *véráldozatának* a bemutatásánál is jelen volt a Szent Szellem. Amikor a mennyben a szent véráldozatát mutatta be. Örökkévaló Szellem által mutatta be az áldozatát. Azért érdemes ezen egy kicsit időzni.

Mert ha ezeket a momentumokat vizsgáljuk, és látjuk, hogy minden egyes helyen az Ige említést tesz a Szent Szellemről, akkor nem szabad azt gondolnunk, hogy mi *sikerrel* járhatjuk az életünket akkor, ha a Szent Szellemről *nem emlékezünk* meg a megfelelő helyen. Ha nem helyezük Őt arra a helyre, ami Őt illeti, és ha nem számítunk rá, hogy Ő azt megcselekszi. Mert csak Ő tudja megcselekedni Isten Igéjét, hogy az valóságba jöjjön az életünkbe.

Pünkösöd napja lévén nem maradhat el, hogy ne olvassunk bele pünkösöd napjába. Az Apostolok cselekedeteihez kell mennünk, és egy-két igehelyre rá fogunk nézni. Rápillantunk, hogy mennyire elrendelt idő a pünkösöd napja.

Miután a zsidók megünnepelték a páska ünnepüket, hét hetet kellett számolniuk és az azt követő napra esett pünkösöd. Ez a törvényben volt elrendelve. Ha ezt így számoljuk, akkor $7 \times 7 = 49 + 1$ nap, tehát az 50. napon kellett jönnie pünkösöd ünnepének.

Így volt ez akkor is, azon az első pünkösöd napon, amikor a drága Szent Szellem eltöltötte a felsőházat, és eltöltötte az ott jelenlévőket. Jézus 40 napig még a földön járt, a megdicsőült feltámadása után megjelent a tanítványoknak. Méghozzá nem egyszer, és nem kétszer, de ők még nem voltak Szellemmel teljesek.

Amikor Jézus megjelent nekik, annyira hitetlenül álltak a tanítványok az Ő megjelenéséhez, hogy Jézus azt mondta nekik, hogy *tapintsatok meg* engem. A szellemnek nincs húsa meg csontja, mint ahogy nekem van. Én vagyok, higgyétek el, hogy én állok előttetek, Isten Fia, a feltámadt Krisztus. Miért volt vajon olyan nehéz a tanítványoknak elfogadni azt, hogy a *feltámadt* Krisztus áll előttük?

Megjelent nekik egyszer és kétszer is, sőt harmadszor is – írja az Írás. Miért volt annyira nehéz számukra elfogadni azt, hogy akit láttak a kereszten ott függeni, szenvedni, és a lelkét kilehelni, és eltemettetni, az harmadnapon feltámadt, és ott áll előttük? Azért, mert a drága Szent Szellem, aki erről a *bizonyágot* tette az ő szívükben a pünkösöd napját követően, előzőleg még *nem élt bennük*.

Ez azt jelenti, hogy számunkra Jézus halála, az eltemetése, a pokolban töltött három napja, a feltámadása, a dicsőséges mennybemenetele, mindezek a Szent Szellem *bizonyágtétele* által vannak *elpecsételve* a szívünkön, hogy közelebb áll hozzánk mindez, ami megtörtént, mint azoknak a tanítványoknak, akik ott a földön a kereszt lábánál állhattak, és láthatták, hogy milyen szenvedéseken megy keresztül az Úr Jézus Krisztusunk.

Nem tudták elfogadni, elhinni a kereszthalált olyan könnyedén, mint ahogyan te hallottad először, hogy a drága Úr Jézus meghalt érted, a harmadnapon feltámadt a halottaiból, és felmagasztaltatott. Egyszerűen csak *hiszel*, bár nem voltál ott, nem láttad, nem tapinthatad.

János azt írja a levelében, hogy a kezeinkkel tapinthatuk az Istennek élő Igéjét. Mi ezt nem tehetjük, mégis egy olyan *sziklaszilárd hit* van bennünk, hogy mindez megtörtént, hogy mindez igaz, hogy senki el nem lophatja tőlünk, mert a Szent Szellem tesz róla *bizonyágot*.

Ezt hozta pünkösöd napja, ezt a különbséget. Addig a tanítványoknak nem volt bizonyosságuk arról, hogy ez volt az a Jézus, aki meghalt, és Ő áll előttünk, Ő szól hozzánk? Jézusnak annyira kellett bizonyítani, hogy Ő az, hogy mondta, hogy adjatok nekem valamit enni, és előttük evett kenyeret és halat. Meg kellett győznie őket, hogy én vagyok az a feltámadt Jézus, engem láttok.

Mi a Jézust minden pillanatban láthatjuk, a Szent Szellem által, mert Ő tesz róla bizonyágot a szíveinkben. Olyan valóságos szolgálatot végez el, hogy minden szempillantásban, ha arra figyelünk, akkor Őt látjuk az Atya jobbján, ott *uralkodik* örökkön örökké. Hatalmas szavával tartja fenn a mindenséget.

Ezeket mind tudjuk a szívünkben, tudjuk a parancsolatait, a rendeléseit a szívünkben őrizzük. Fenséges szolgálata ez a Szent Szellemnek. Jézus, amikor a 40 napot járta a földön, a tanítványoknak megjelent. Azt írja az Apostolok cselekedeteiben, hogy parancsolatokat adott a Szent Szellem által az apostoloknak, akiket kiválasztott.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 1,2. 4. 8.

2. Mind a napig, melyen fölveték, minekutána parancsolatokat adott a Szent Szellem által az apostoloknak, akiket választott magának.

Miután a parancsolatait adja a búcsú óráiban, ezt követően elragadtatik, *felemeltetik* a szemük előtt. A búcsú pillanataiban, amikor *parancsolatait* adja a tanítványoknak, azt is a Szent Szellem által teszi. A Szent Szellem által teszi. Akiknek megjelent 40 napon át, szólván az Isten országára tartozó dolgokról.

4. És velük összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígését, melyet úgymond, hallottatok tőlem.

Nagyon érdekes. Olvassuk a Márk és a Máté evangélium végén, hogy *kiküldi* őket, hogy menjetek ki a széles világra, és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsnek, tegyetek tanítványokká minden népeket.

Azt mondta Jézus, addig ne menjetek... Meddig? Mire kellett nekik várni? Miért nem mehettek el Jeruzsálemből? Nézzük meg. Addig, amíg az Atyának az *ígését* be nem teljesíti. Várjátok be az Atyának ígését, amit úgymond hallottatok tőlem.

Nem vagytok még *felszerelve* azzal az erővel, amit majd akkor vesztek, amikor a Szent Szellem eljön reátok, és utána képesek lesztek kimenni. Addig maradjatok egyben, és várjátok be az Atyának ígését. Mert eljön az a perc, mondja Jézus.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 1,2. 4. 8.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Másként lesz majd minden, mondta Jézus, ezért addig maradjatok együtt. Amíg Ő el nem jön hozzátok, addig ne menjetek ki. Mert Nála nélkül semmit nem cselekedhettek. Ez a Szent Szellem. Mi is így vagyunk ezzel.

Amíg a Szent Szellem *fel nem ruház* minket, hogy menjünk el arra a helyre, és ott hirdessük az Evangéliumot, addig *kár elmenni* oda. *Nála nélkül semmit* nem cselekedhetünk. Az Ő *akarataiban* kell lenni, az Ő sugallatára kell cselekedni, az „ott” helyünkön kell lenni, és az Ő Igéjében a Szent Szellem által, akkor jön ez a gyönyörű dicsőséges teljesség, amiről Jézus beszélt.

Az utolsó parancsolatai után felviteték a szemek előtt. De nem egy szempillantásban ragadtatott el, hanem elkezdett *emelkedni*. Ahogy emelkedett, közben *búcsúzott* tőlük. Azok a tanítványok, akik addig kételkedtek abban, hogy tényleg Isten Fia van közöttük, ezt az ámulatot képzeljétek el, amint tekintettek Jézusra, akit dicsőséges felhő vett körbe, és egyre inkább emelkedett, és emelkedett, és emelkedett, a szemük előtt.

Azok a testvérek, akik Vele nőttek föl, akik meg voltak arról győződve, hogy Mária és József már nem igazán tudják, hogy miről beszélnek, hogy akkor mi és hogyan történt, hogy miként volt a fogantatás, biztos, hogy már nem emlékeznek rá. Családon belül nem hiszem, hogy meg voltak győződve, hogy Isten Fia van közöttük.

De amikor ezt látták, hogy Jézus felemelkedett, és így ragadtatott el a szemük előtt a felhőkben, és aztán megjelent az angyal, és azt mondta, hogy ahogy most *felvitetett*, úgy fog *megjelenni* a szemek láttára, akkor biztos, hogy minden egyes ott jelenlévő egy igazi meggyőződést kapott, hogy ez a drága Úr Jézus, valóban Isten Fia volt. Nem mindennapi csodát láttak ott.

Eljött a pünkösöd napja ezt követően, miután tíz napot voltak így együtt az Ő felemeltetése után. Így jön ki az 50 nap. És a tíz nap elteltével, ahogy együtt voltak, egy szívvel-lélekkel... Ez nagyon fontos. Várjuk a Szellem mozdulásait!

Várjuk a Szellem mozdulásait, de amíg a Krisztus Teste nem lesz *egy szívvel-lélekkel* egyben, addig a Szellem *nem tud úgy mozdulni*, ahogy szeretne. Vannak mozdulásai, vannak megnyilvánulásai, és Jézus neve mindig felmagasztaltatik, de nem jön elő az a *mérték*, ahogy ezt Ő szeretné hozni, az a teljesség, amíg a krisztusi Test nincs egyben, és ellenállnak ennek az üzenetnek, hogy vegyétek a Szent Szellemet. Fogadjátok a gyógyulást.

Újjonnan kell születnetek. Nem vallásosságot hozott Jézus, hanem *Isten életét* az embernek. Amíg ezt nem dolgozza föl egyben, addig akadályoztatva van a Szent Szellemnek a kiáradása. Itt, a pünkösöd napján azt olvassuk, hogy mindnyájan, egy akarattal *együtt* voltak, *egy helyen*. Annak van egy varázsa.

Azt az *egységet* a Szent Szellem mindenekfelett szereti. Egy akarattal együtt voltak, mindannyian, egy helyen. Nem úgy, hogy az egyik helyen itt tartunk egy evangelizációt, és a szomszéd településről a hívők nem jönnek el oda. Akkor nincs egy akarat.

Nagy *hirtelenséggel mozdult* a Szent Szellem. Az égből sebesen jött, sebesen zúgó szélnek zendüléseként. Eltöltötte az egész házat. A Szent Szellemnek ez egy tulajdonsága, hogy ahol

együtt vannak, ott *kiterjed* mindenkire. Eltöltötte az egész házat, és eltöltötte az ott jelenlévőket. Mindannyiukat, akik jelen voltak, betöltötte.

Ennek *jeleként*, ahogy megteltek Szent Szellemmel, elkezdtek szólni ezen az új, csodálatos *mennyei nyelven*. Mert pontosan ez Isten akarata, hogyha beteljesedünk az Ő Szellemeivel, akkor elkezdünk Ő általa cselekedni, és ahogy mondtam, a cselekvés szavakból is állhat. Itt szóltak. A Szent Szellem által egy új szólás indult el.

Isten akaratában, az Ő teljessége által, elkezdtek szólni olyan nyelveken, ahogy addig nem szóltak. Ezeket a nyelveket addig ők nem beszélték. A Szent Szellem által jött elő. Ez pünkösöd napja, és azóta a hívőket a pünkösöd-napi történet meglátogathatja bármikor az életükben, ha *várják* a Szent Szellemet. Ha valaki keresi azt a teljességet, a Szent Szellem készséggel jön, és *elárasztja* az illetőt, és betelhet a Szent Szellemmel.

Most már nem kell tíz napot várakozni Jeruzsálemben. Ez a korszak, ahol most élünk, a Szent Szellem betölti a hívőket, ha kérjük, és szól általunk, és cselekszik általunk ebben a teljességben. Áldott legyen ezért az Úr neve!

És ha *vesszük* ezt az erőt, akkor tudjuk *beteljesíteni* Isten akaratát, máshogy nem lehet. Saját erőnkől, ha megfeszülünk, sem tudunk olyat cselekedni, amit Ő egy szempillantásban képes, ha megnyitjuk és odaszánjuk magunkat.

Mi részünk az *odaszánás*. Odaszánjuk magunkat, *alávetjük* magunkat, kijelentjük az Úr Jézus nevének hatalmi voltát az életünkben. Az Úr Jézus neve uralkodik felettünk. Abban a pillanatban a Szent Szellem tud menni, cselekedni. Az első ilyen teljességet az apostolok életében újabb és *újabb teljességek* követték.

Nem úgy van az, ahogy sokan gondolják, hogy én vettem a Szent Szellemet 40 évvel ezelőtt, és azóta én teljes vagyok Szent Szellemmel. Ez szépen hangzik, de ha te nem mérsz a mélyére, és nem merítesz abból, ami benned van, akkor a lelked és a tested már alig-alig emlékszik arra, hogy mi volt ott 40 évvel ezelőtt, amikor a Szent Szellem eltöltött.

Egy *folytonos teljességre* kell törekedni, rendszeresen, újra és újra *be lehet telni* a Szent Szellemmel. A szellemünkől, ahol lakozást vett a Szent Szellem, a lelkünk és a testünk újra és újra meríthet, és kell is meríteni. Ez történt az apostolokkal is.

A nagy pünkösöd napja után egy kis időre jöttek az üldöztetések, mert a Szellem elkezdett cselekedni általuk, jelek és csodák voltak, és üldözés támadt. Erre készülj fel, ha a Szent Szellem *megjelenik* az életedben így, lesz bőséggel *ellenzék*. De az dicsőséges lesz, mert te tudod, hogy kihez kell fordulni.

Ahogy az apostolok könyörögtek, és megkérték az Urat, hogy tegye őket bátorra a szólásban, adjon nekik *bátorságot a szólásra*, hogy az üldözésektől ne remegve fussanak a belső szobába, hanem ott, ha elvégezték az imát, akkor ki tudjanak menni bátran, bátorságban tudjanak szólni. Amikor ezt az imát elmondták, azt olvasod:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 4,31.

31. És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyültek; és betelének mindnyájan Szent Szellemmel, és az Isten Igéjét bátorsággal szólják vala.

Átjárta megint a helyet a Szent Szelem, megmozdult a hely, ahol egybegyültek, és beteltek mindnyájan Szent Szellemmel. Ők már telve voltak a pünkösöd napján ezek a tanítványok, és újra beteltek Szent Szellemmel, és újra beteltek Szent Szellemmel.

Ahányszor csak Istenhez *fordultak* és imádkoztak, Isten betöltötte őket Szent Szellemmel, újra teljesséig, hogy mindig *túlcsordultak* legyenek. Ez nagyon fontos, hogy ha teljességben akarsz lenni, akkor rendszeresen kell bizonyosságot vened róla, hogy töltöttél annyi időt imádságban, hogy túlcsordult lettél.

Különben repedezések lehetnek. Ha a Szent Szellemmel nem adsz helyet, hogy túlcsordultan áradjon a testeden folytonosan, akkor hogyan fogja *fölepíteni* a repedezéseket, az omladékokat? Nagyon fontos dolog.

Pünkösöd napján jelentette ki Péter, aki előtte Jézust megtagadta, és mondta, hogy nem is ismerem ezt az embert. Mikor megtelt Szent Szellemmel, olyan bátorságot vett magára, hogy el tudta prédikálni azt az óriási prédikációt, amit ott olvasunk. Gyönyörűen prédikált. Honnan vette a szavakat? Honnan vette azokat a mélységes kijelentéseket?

A Szent Szellem, aki megtöltötte, *adta a szájába*, hogy mit mondjon. Az így van velünk is, ha megtelünk Szent Szellemmel, csodálkozunk, honnan van nálunk ez a bölcsesség, hogy amit mondtam, vissza kéne hallgatnom, hogy leírjam. A Szent Szellem adta.

És nekem ugyanúgy *kijelentésként* jött, és áldjuk érte az Urat, hogy a teljesség cselekszi ezeket. A Szent Szellem teljessége cselekszi ezeket, és csak Ő általa tud beteljesedni Isten minden terve az életünkön. Elmaradhatatlan a Szellem teljessége az életünkben.

Ha elkezdjük érezni azt, hogy egy kicsit nyikorognak a fogaskerekek, vagy kicsit *szárazabb* a helyzet, mint tegnap volt, ha az Úr jelenlétét nem érzed annyira, akkor Ő nem elhagyott téged, hanem *be kell menni* abba a teljességbe, ahol meg tudsz telni, és újra érzed az Ő teljességét, *túlcsordult* teljességet, *beolajozottan*. Teljességgel túlcsordultan.

Az ellenség *nem talál fogást* rajtad. A birkózók miért olajozzák be magukat? Nincs fogás rajtad. Szent Szellem *olaja* van rajtad, és az túlcsordult, és túlcsordult. Ezt a teljességet kívánja Isten a Krisztus Testének.

Jézus Krisztus sok mindent tanít nekünk a Szent Szellemről, még mielőtt a Szent Szellem adatott volna. Amikor a földön járt, a Szent Szellemről miként szólt? A János evangéliumban van a legtöbb tanítás erről.

Az ünnep utolsó napján szól itt a drága Úr Jézus, mikor feláll, és kiált. Képzeljétek el Jézust, nemcsak prédikált, hanem kiáltotta teljes lényéből. Hangos fennszóval kiáltotta. Mit üzent akkor?

JÁNOS 7,38–39.

38. Aki hisz énbenem, amint az Írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.

Miről beszél? Kérdezték a tanítványok. Vajon mi ez, hogy folyamok törnek majd elő belőlünk? Akkor így folytatja az Írás.

39. Ezt pedig mondja vala a Szellemről, akit az Őbenne hívők vesznek majd: mert még nem adatott a Szent Szellem; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg.

Vetted-e már a Szellem teljességét az életedben egyszer is? Ha nem, akkor nagyon utána kell nézni, hogy miért nem? Mi akadályozott meg? Amíg Jézus a földön járt, nem tudták a tanítványok venni a Szent Szellemet, azért nem értették, hogy mi zajlik a szemük előtt.

Az *Őbenne hívők* vesznek majd. Mikor? Amikor majd Jézus *megdicsőül*. Mert így írja, hogy még nem adatott a Szent Szellem a tanítványoknak, mert akkor még Jézus nem dicsőült

meg. Itt egy nagyon fontos dolog van: Jézusnak meg kellett halni, feltámadni, és az Atya *jobbára* fölmagasztaltatni, és akkor *elkérni* a Szent Szellemet.

Mintahogyha az Atya vonakodott volna, annyira ragaszkodva a drága Szent Szellemhez, hogy Jézusnak el kellett kérni a számunkra a Szent Szellemet. Addig nem adatott. Amikor az Atya végre a maga *jobbán* tudta Jézust, akkor adta oda a Szent Szellemet.

Jézus tanításai a Szent Szellemről nagyon-nagyon sokat mondóak, ha figyelmesen olvassuk. Sokat megtudunk erről. Ugyan nagyon figyelniük kell arra, amikor Jézus a Szent Szellemről tanít, mert Jézus ugyan elment az Atyához, és felhívta a figyelmünket, hogy jobb néktek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a vigasztaló.

De ha *elküldöm*, akkor eljön hozzátok. Ez mindig megütötte a szívemet, hogy Jézus azt mondta, hogy jobb néktek, hogy én elmenjek. A tanítványoknak Jézus volt a mindenük. Ott hagyták a halászatukat, a családjukat, mindenüket, és követték Jézust.

Jézus elkezd beszélni a búcsúról, hogy eljön a búcsú ideje. Amikor mondta: engem többet nem láttok, *jobb lesz* nektek. Képzeld el, ha valakit szeretsz, és ezt mondja neked, akkor kicsordul a könny a szemedből. De Jézus azt mondta nekik, hogy jobb lesz az nektek.

Van itt valami, amit meg kell értenünk. Hogyha Jézus a megdicsőült testében itt maradt volna a földön, és Jeruzsálemben, a királyok városában uralkodott volna, akkor mi hívők, csak úgy láthattuk volna meg Őt, ha hosszú sorban álltunk volna.

Jézus fogadóórát tart, és mindenkivel foglalkozik pár percet, és aztán jön a következő, és jön a következő. Így láthattuk volna csak Őt meg, és kaphattunk volna kijelentést. De Isten nem ezt tette. Isten azt mondta, hogy a drága Jézust a *jobbomra* veszem, felmagasztalván Őt a *hatalom legmagasabb helyére*.

És építetek egy Testet itt a földön, és abba a Testbe kiárasztom a Szent Szellememet, és a Szent Szellem kijelenti Őt, és így mindenki láthat engem. Korlátok, és határok nélkül lesz Jézus kijelentve a földön, a Szent Szellem által. Ezt végezte el az Atya, amikor kiöntötte a Szent Szellemét.

Mondhatjuk azt, hogy a Szent Szellem a *Szentháromságnak* az a tagja, aki maga Jézus Krisztus itt a földön, minden korlát és minden határ nélkül. A szélnek hogy szabsz határt, hogy eddig van Magyarországnak a széljárása, és innen pedig Románia széljárása van? A határon hogyan húzod meg azt a vonalat?

A szél pedig fúj, ahol akar. A zúgását hallod, határok nélkül, korlátok nélkül. Minden szigorítás, és minden emberi parancsolás nélkül a Szent Szellem *szabadon áradhat* ott, ahol Ő akar, ahol helyet adnak neki. A megdicsőült Jézus testében ezt nem tudta volna megcselekedni. Ő a Szent Szellem. Jézus határok és korlátok nélkül Isten teljes szabadságában, itt a földön, a Krisztus Testében áradva.

Jézusnak a szavai a Szent Szellemről. Milyen jó még jobban megismerni? Tudod, milyen csodálatos a Szent Szellemet *megismerni*? Én azt tudom mondani, hogy minél jobban megismerem Őt, annál *többet kívánok* még belőle. Lenyűgöző!

Ahogy akkor megismertem, amikor először betöltött, azt sem lehet szavakba önteni igazából, hogy az milyen megtapasztalás volt, mert ezek szellemi megtapasztalások. Elkezdtem vágyódni utána, és ahogy ezek a vágyódások beteljesedtek, és kaptam belőle még, úgy még *többet vágytam* belőle, és még *jobban vonz* Ő engem, és még jobban lenyűgöz engem, és nem tudok vele betelni.

A szépségével, az ékességével, az áradó jóságával, az öleléseivel, ahogy át tudja ölelni az embert, nem lehet betelni. Így az ember *ösztönösen keresi* azt a teljességet, hogy még szeretnék, és még szeretnék, és Uram, tölts be túlcordultig, és jelentsd ki magadat, és hadd halljam a Te szódat, és hadd tudjam a Te akaratodat! Csak azt akarom cselekedni, ami Tőled van. Hogy a Te *tetszésedre* lehessenek. Hogy meg ne szomorítsalak soha.

Tudod-e, hogy a Szent Szellemet meg lehet szomorítani? Írja az Írás. Az ember biztos, hogy akarattal nem tesz ilyet, de ha elvétjük, akkor nagyon gyorsan vissza kell térnünk, és újra kell építenünk azt a közösséget, ahogyan voltunk.

Ne maradjunk sokáig távol Tőle, maradjunk a közelségében, a teljességében és a még nagyobb teljességében. Állandóan törekedni kell rá, hogy még jobban, *még többet* Tőled Uram! A Szent Szellem által van ez.

Jézusnak a szavai a Szent Szellemről, aki lenyűgöző szépségű. Hogyan néz ki a Szent Szellem? – kérdezik az emberek. Mert az *Atyát* még valahogy el tudjuk képzelni, hogy ül a trónján és Ő mindenek bírója, az igaz bíró, aki parancsol, és Jézus pedig az Ő jobbján.

Jézusról nagyon sok képet láttunk. Ő a Megtestesült Ige, el tudjuk Őt képzelni a gyönyörű palástjában az Atya jobbján. Tudjuk azt, hogy Jézus mondta, hogy: „*Aki látott engem, látta az Atyát*”. Tehát tudjuk, hogy az Atya is pontosan úgy néz ki, mint Jézus, csak Jézus testet öltött; és Istennek a teljessége Jézusban van jelen.

De hogyan néz ki a *Szent Szellem*? Van, aki azt képzeleli, hogy egy nagy *fehér* felhő. Van, aki a *vízfolyamokhoz* hasonlítja, mint az Ige is teszi, van, aki a *szél* zúgásához, amikor suhanásokat érzünk, akkor az a Szent Szellem. Vagy Isten *tüze*hez, ha forróságot érzünk. De végül is, most melyik Ő, vagy hogyan is néz Ő ki?

Figyeljünk arra, hogy mit mond az Ige, mit mond Jézus a Szent Szellemről. Ugyanis a Szent Szellem pontosan úgy néz ki, mint Jézus, mert Ő Jézus Krisztus Szelleme vagy Isten Szelleme, aki egy szellemi megfoghatatlan dimenzió a számunkra, csak a szellemünk tudja érzékelni.

A szellemünk tudja csak megérteni a Szellemet, a test képtelen felfogni. Csak a szellem tudja megérteni Őt. Mint ahogyan a H₂O-nak [víznek] van három halmazállapota: van a *jégeként* jelenlevő valósága, van a *folyékony* állagú valósága, és van a *gőz* halmazállapotú valósága.

Ugyanaz a H₂O vízmolekula, mégis háromféle módon tudjuk megtapasztalni a megjelenését. Ugyanúgy van ez a Szent Szellemmel, Ő pontosan úgy néz ki, mint a mennyei Atya, és pontosan úgy néz ki, mint Jézus Krisztus, csak szellemi lényegű.

Ő Szellem és mi is szellemi lények vagyunk. A szellemünkben hordozzuk Őt, és a szellemünk tudja megismerni Őt, és a szellemünk tudja a *közléseit venni*. Mint ahogy ez a helyiség tele van rádióhullámokkal, mégis egyetlen rádióműsort nem hallunk most, de ha van egy vevőkészülékünk, akkor bármelyik adót foghatjuk, ha ráhangolódunk.

Ugyanúgy az éter is telítve van a Szent Szellemmel. Hogyha megszületik benned az az új teremtség, aki Tőle születik – mert ami Szellemtől született, szellem az –, vagyis, ha megszületettél a Szellemtől, ha *újonnan születted*, ha megszületted az Atyában, akkor leszel képes fogni a Szent Szellem adását, a Szent Szellem hullámain, közléseit, mert akkor Szellemtől születted. Akkor képes leszel *hallani Őt*, hogy mit mond neked, mit szól a Szellem.

De addig nem, mert a világ nem hallja Őt. Ezt mondja Jézus. Most Jézusnak a szavait figyeljük meg a Szent Szellemről. Az Ige által kerül hozzánk igazi közelségbe, olyan közelségbe, ahol vágyjuk Őt. Jézus azt akarta, hogy *megismerjük* a Szent Szellemet, mert ha nem akarta volna, akkor nem szólt volna ennyit róla az Igében.

A János 14–17. fejezetekben folyton folyvást a Szent Szellemről beszél. Ha nem akarta, vagy nem gondolta volna Jézus, hogy ez ennyire fontos nekünk, akkor nem erről beszél. De bizony szól róla. A János 14-ben azt mondja Jézus a Szent Szellemről:

JÁNOS 14,16-18. 26.

16. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Vagyis: „Eddig én voltam a vigasztalótok” – mondja Jézus. A „más” szóra a görögben két szó van: *ugyanabból a fajtából, pontosan ugyanabból egy másikat*. Nem kerültök messze tőlem, ha a Szent Szellemről van szó.

17. Az igazságnak ama Szellemét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt és nem ismeri Őt; de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

Újjá kell születni ahhoz, hogy a Szent Szellemnek a közelségét tudd fogadni, hogy tudd Őt fogadni a szellemedben. A világ számára olyan, mintha nem létezne. Nem látják, és nem ismerik, úgy élnek az életüket, mintha nem is létezne.

A Szent Szellem nem úgy vesz lakozást bennünk, hogy ma beköltözik, és holnap továbbáll. A világi barátok ilyenek, emberi kapcsolatok lehetnek ilyenek, de Isten Szelleme *örök lakozást* vesz. Ha egyszer befogadtad, akkor örökre számíthatsz rá, örök segítőtársad!

18. Nem hagylak titeket árván; eljövök tihozzátok.

Vagyis az, hogy *én elmegyek* – mondja Jézus – nem azt jelenti, hogy ti árvák lesztek a világban! Nem lesztek árvák, mert *küldök* valakit, aki által kiálthattok, hogy: *Édes Mennyei Atyám! Abba Atyám!* Nem vagy árva! Fiak lesztek – mondja Jézus –, *küldök* valakit, aki által kiálthatod, hogy *Atyám, Mennyei Atyám*, ímé itt a fiad a földön, és beszélgethetsz és szólhatsz Hozzá! *Ő gondviselést* biztosít a számodra, mint ahogyan egy jó atya a gyermekével teszi.

Hogyan jön el Jézus hozzánk? A Szent Szellemével! Erről beszél itt, hogy kérek egy másik Vigasztalót néktek. Vagyis azt mondja Jézus, hogy: „*eljövök hozzátok, lakozást veszek bennetek!*” – de ez a lakozás a Szent Szellem által történik majd.

Őt *megismerni* a legalapvetőbb dolog ahhoz, hogy Jézust és az Atyát be tudd fogadni, hogy velük tudj élni, hogy az *akarataik beteljesüljön az életedben*, hogy a *Főpapod könyörgései* fölötted legyenek, hogy az *Atya szerelme* fölötted legyen.

Mit mond a 2Korinthusi levél? Azt, hogy „*az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, az Istennek szeretete és a Szent Szellemnek közössége*” – vagyis a Szent Szellem közössége által lesz, hogy te megismered, hogy milyen kegyelmes volt az Úr Jézus hozzánk, amikor kereszthalált halt értünk. A Szent Szellem közössége által lesz az, hogy megismerjük, az Atya micsoda *szerelméből* cselekedte ezt meg. A Szent Szellem közössége nélkül nem fogsz ezekben előbbre jutni.

26. Ama Vigasztaló pedig, a Szent Szellem, akit az én nevében küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek

A vigasztaló a görögben a „paraklétosz” szó, ami azt jelenti, hogy, aki melletted halad és bármiben segít, ha hozzá fordulsz. Ott van melletted, bármikor támaszkodhatsz rá, Ő a Segítőd, a Vigasztalód, a Közbenjáród, a Szószólód, a jogi tanácsadód, az erőt adód. Ha ellankadsz, Ő erőt ad, ott megy melletted, bárhova mész, ha tévutakon jársz, akkor is ott van melletted, csak hozzá kell fordulnod. Ez a *Segítő*, a *Vigasztaló*.

A keresztény *tévtanítások* kint vannak Krisztus Testében. Honnan tudod, hogy melyik az a tanítás, ami nem neked való? Ha a Szent Szellem *közösségétől eltávolodsz*, akkor elmehetsz *veszélyes vizekre*. De amíg az Ő közelségében vagy és az Ő közösségében *erőteljes* vagy, addig nincs olyan *tévtanítás*, ami el tudna vinni, mert Ő mondja, hogy „*Ő mindenre megtanít*”.

Azt fogja mondani, hogy ebből táplálkozzál, és azt tedd félre, ez nem a tied, ezt olvashatod, azt tedd félre. Rengeteg könyv van kint a keresztény világban. Nem mindegyik van az épülésünkre. Van, amelyiket jobb, ha nem veszed a kezvedbe. Nem, hogy elolvasom, aztán elgondolkodom rajta, hanem jobb, ha bele sem nézel, mert megzavar.

Úgy *megzavar*, hogy amit addig a szentséges hitedben a Szent Szellem felépített, azt fogod keresni, hogy az hol van. Eddig szilárdan álltál és most úgy érzed, hogy nincs talaj a lábad alatt, mert amit eddig felépített a drága Szent Szellem, az megingott benned, mert rosszakat olvastál.

A Szent Szellem meg kell, hogy *mutassa*, és meg is mutatja, *ha odafigyelsz*, ez a feladata. Amikor valami nem jut az eszünkbe, hogy jaj hogy is volt, a Szent Szellem abban a pillanatban ott van, és eszetekebe juttatja – nagyon drága segítség ez.

JÁNOS 15,26.

26. Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Szelleme, aki az Atyától származik, Ő tesz majd énrólam bizonyosságot.

Jézus mindig utalt arra az időre, amikor már nem Ő áll mellettünk, hanem *adja maga helyett* a drága Vigasztalót. A 26-os igeversben rengeteg minden van a Szent Szellemről, annyira sok minden van benne, hogy egy külön egész tanításra lehetne bontani.

Most csak arra szeretném a figyelmeteket felhívni, hogy Ő az igazság Szelleme, vagyis a *megigazultság* Szelleme. Ha te megtanulsz Ő általa szólni, akkor, amit szólsz az Igéből, az úgy van, mert a megigazultság szólt az ajkaidról. Így lehet parancsolni a betegségnek, a Szent Szellem által.

Ő az igazság Szelleme, a *megigazultság természetét* fogja szolgáltatni az életedben. Azt is írja, hogy az Atyától származik, vagyis Ő az, aki *kijön az Atyától*, és folyton-folyvást jön. Tehát nem úgy van, hogy egyszer elküldte az Atya és most itt lent a földön van, hanem Ő fönt is jelen van, mint ahogyan a Szellem *bennünk lakozik*.

A mi szellemünk bennünk lakozik, ha az *elhagyja* a testünket, akkor *vége az életünknek*. A Szent Szellem az Atyában is lakozik, és onnan *kiszármazik*, és a földön cselekszi az Atya akaratát, és betölt téged és *visszafolyik* az Atyába az Ő Szelleme, ott lakozik, és megint kiszármazik az Atyából. Így vagyunk mi egyek az Atyával, a Szent Szellem által.

Tehát Ő az Atyából származik, folyton-folyvást jön ki az Atyából és *tölt be* téged. Közben Ő tölt be az Atya *akaratával*, és tölt be az Atya *hitével*, tölt be az Atya *szeretetével*. Ő általa van kitöltve Isten szeretete a mi szívünkbe. A Szent Szellem az Atyától származik, az Ő szívről jön állandóan és jön feléd, táplál téged. Ez egy nagyon fontos igazság.

„Ő az, aki rólam bizonyóságot tesz” – mondja Jézus. Vagyis, ha kiejted Jézus nevét vagy azt az igazságot, amit Ő érted megcselekedett, ki lesz, aki erről bizonyóságot tesz és megcselekszi azt? A Szent Szellem lesz az, aki elvégzi. Ha te kiejted Jézus nevét, ki az, aki felmagasztalja a Jézus nevét? A Szent Szellem. Ő tesz bizonyóságot.

Ha Jézus uralkodik az életed felett, kijelented Jézus *Úr voltát*, Jézus nevének az *Úr voltát* az életed felett, ki fogja felmagasztalni azt a *Szent nevet*? A Szent Szellem. Látod, hogy milyen *fontos* a Szent Szellem *közössége* az életünkben? Ő cselekszi ezeket.

A Szent Szellem *közösségében maradni* és abban *növekedni* az egy nagyon fontos keresztény törekvés. A közösséget ápolni, abban növekedni, az örömeiben lenni. Látod, hogy miért említi mindig az Írás, hogy Jézus a Szent Szellem által cselekedte? Most már talán jobban látjuk.

JÁNOS 16,7. 13–14.

7. De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm Őt tihozzátok.

Ezek megint Jézus szavai a Szent Szellemről. Itt is győzködi őket, hogy ne nézzenek rá ilyen szomorúan, és ne nehezítsék meg az elválást, mert eljön a nap, amikor Ő elmegy, de az jobb lesz nekik.

Látod-e, hogy Jézus Krisztus egy láncszem volt a földi szolgálatában, hogy megcselekedje mindazt a felmagasztalásáig és a trónra ültetéséig, hogy ott az ígért Szellemét *elnyerhesse* az Atyától nekünk, aki örök Vigasztalónk lehetett így. Addig ez nem volt lehetséges.

13. De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

A Szent Szellem *szólni fog* a szívedhez, Ő folytonosan közléseket ad, nekünk kell megragadni azt. Ő szól, és mi megragadjuk. Amikor pedig mi szólunk, akkor miközben még szólunk, Ő már érti azt. Ez egy *szerelemes közösség*. Amikor a szerelmesek *egymás gondolatát* kiolvassák, afölött van.

Amit tudnod kell a holnapról, azt te tudod, ha a Szent Szellem közösségében jársz. Nem is kell kérdegetned, hanem egyszerűen *tudod*. Amit tudnod kell, azt a Szent Szellem *közli* veled, amit nem, azt jobb, ha nem tudod. Ilyen teljességgel bízd magad Reá.

14. Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.

Jézus újra mondja, hogy: „*legyetek hittel ebben a közösségben, mert Ő engem dicsőít majd*”, – Ő Jézust dicsőíti. Látod-e a Szent Szellemnek ezt a nagyon *fontos szolgálatát*? Vesz a Jézus *sebeiből*, ha szükséged van gyógyulásra és megjelenti neked, hogy te azokból meggyógyultál. Vesz a Jézus *bölcsességéből* és odaadja neked, hogy ne háborogj, vesz Jézus *örömeiből* és közli veled, hogy örömben járjass. Ők nagyon csodálatos módon működnek együtt.

A keresztényeknek pedig azért olyan *szegényes* mégis az életük, mert *nem ismerik* a Szent Szellem szolgálatait itt a földön. Nem ismerik és nincsenek közösségben vele, hogy ezek működjenek. Ahhoz közelségben kell lennünk, hogy meg tudjuk ragadni, amikor ezeket megcselekszi, mert Ő cselekszi ezeket. A keresztények legyintenek, és tovább mennek, – ez a krisztusi Testnek a sokasága.

A Szent Szellem *közlései* által jön az életünkbe a biztonság, a *megnyugvás*, a vigasztalás. Vesz a Jézusból, aki mindent elvégzett. A teljes megváltást elvégezte értünk, abból vesz, és nekünk megjelenti. Ez a Szent Szellem munkája, onnan vesz, és nekünk megjelenti.

És ezt folytonosan végzi, mert Ő származik ki az Atyától, állandóan, folyton-folyvást *folyik ki az Atya szívéből*, és *közléseket hoz* neked. A vele való teljesség alapvetően fontos az életünkben. Még két fontos szerepéről kell szólnom a Szent Szellemnek. Van egy *megelevenítés*, amit csak a Szent Szellem tud elvégezni a testünkben.

RÓMA 8,11. 23. 26.

11. És ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által.

Isten nem engedte, hogy az Ő szerelmes Fiának teste rothadást lásson, *feltámasztotta* Őt a halálból. Ha feltámasztotta Őt a halálból – ott írja –, akkor megeleveníti a testeiteket is. Ez egy *megelevenítés*, ami azt jelenti, hogy lehet, elhaltak a sejtjeid, nem átjárható az érrendszered, megöregedett a csontrendszered, bárhol lehet problémád, ha ezt a feladatát meg tudod ragadni, ahogyan ez tényleg írva van, és Ő elvégzi, ha a hitedet ebben ki tudod építeni, akkor ez a munka meg van erősítve.

Ez működik, mert ez az Ő egyik feladata: „*megeleveníti a mi halandó testeinket*”. Vagyis nemcsak, hogy ott lakozik, hanem ha te beköltözöl egy házba, akkor szereted azt helyrehozni? Kicsit kifested, új ablakokat teszel esetleg, vagy új ajtókat, vagy zárat cserélsz, vagy a tetszésed szerint, hogy lakályosan érezd magad benne. Elvégzed ezt? Egy lelakott, lepusztult valamibe nem szívesen költözöl be, előtte helyrehozod.

A Szent Szellemmel is így van, amikor *újjászületünk*, akkor a világ pora rajtunk. Ő minden bajunkkal együtt befogad minket. Azt mondja: gyere hozzám, én mindenkit befogadok, aki hozzám jön.

Utána elkezd téged csinosíthatni, helyre hozzuk ezt, helyre hozzuk azt, itt egy kis beruházást teszünk, ott egy kis kiigazítást teszünk. Mindent Ő végez. Egy helyreállítást, egy *megelevenítést* végez a testünkben.

Ránézünk a húsz évvel ezelőtti képeinkre, és azt mondjuk: Te, ez én voltam! Ne viccelj már, ma ennyivel jobban nézel ki. Tudod-e, miért? Azért, mert a Szent Szellem *helyreállításaiban* kifeszítettük a hitünket és Ő azt elvégzi.

Nemcsak leírva vannak ezek a Bibliában, hanem ezek működő igazságok, meg lehet élni őket. Ez az egyik, hogy egy *megelevenítést* végez a bennünk lakozó Szellem által. Ez rajtatok ugyanúgy látszik, csak esetleg ti nem veszitek észre annyira magatokon, mint a másikon látjátok, de mindenkin elvégzi a Szent Szellem, megelevenít, *megújít*, felépít, ékessé tesz.

Tudod-e, hogy jobban törekszik rá, hogy te még jobban nézzél ki, mint ahogy magad törekszel rá esetleg? Sokkal jobban törekszik rá, hogy te a világ szemében Jézus Krisztust *képviseld* úgy, hogy lássák, hogy egy *jó Urad van*, hogy meglássák, hogy nem kell szégyenkezned, hogy az Úr Jézus Krisztusé vagy.

Nem úgy, hogy hát nekem van egy uram, de az engem börtönben tart, éjjel-nappal ver engem, kocsmából jön haza, megver, aztán megint iszik. Nem kell szégyenkezned, mert nem ilyen urad van.

Egy másik, amit tudnia kell mindenkinek, aki esetleg ma hall először a Szent Szellemről, hogy a Szent Szellem *fohászzkodásokat* végez az emberben. Ez a Róma levélnek egy másik kincse. Mind a kettő a Róma 8-ban van. A Róma 8. megint egy fenséges fejezet a Szent Szellemről, ha olvasod, akkor világosságok jönnek.

RÓMA 8,11. 23. 26.

23. Sőt, nemcsak ez, hanem maguk a Szellem zsengejének birtokosai, mi magunk is fohászzkodunk magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását.

Te a *Szellem zsengejének birtokosa* lettél. Ha a Szent Szellemet *befogadtad*, el vagy pecsételve, van egy *pecsét* rajtad, hogy az Úr Jézusé vagy örökre. Ez a Szent Szellem pecsétje itt a földön. A szellemi birodalomban ez látszik is, s ha a démonok ránk tekintenek, akkor nem minket látnak, hanem látják azt a *kiragyogást*, ami a szellemünkből jön.

A Szent Szellem pecsétje rajtunk van. A Szellem zsengejének birtokosa vagy. Ne fogd vissza soha a sóhajtasaidat, mert a *sóhajtasok* teljesen igei imádságok, a szívünknek az imái, a fohászzkodások.

Le van írva, hogy állandóan sóhajtozások vannak bennünk. Sóhajtozunk magunkban, „várván a fiúságot”. Vagyis tudjuk, hogy ez még nem az igazi, ami most van, hogy ennél valami jobbnak kell jönni.

Most is jó, hogy szeret minket az Úr, meg most is jó, hogy olvashatjuk az Igét, most is jó, hogy bemehetünk az imaszobába, most is jó, hogy kapjuk az Ő ölelését, de tudjuk, hogy ez még nem az igazi és sóhajtozunk. Miről sóhajtozunk?

Várjuk a teljes fiúságot, a mi *testünknek* megváltását. Olyan dicsőséges tested lesz, mint az Úr Jézusé, és amíg ezt nem hordozod magadon, addig sóhajtozások vannak benned, mert vágyakozások vannak benned. Tudjuk, hogy van *mennyei sátorházunk* és azt fel fogjuk öltetni. Itt tehát *átutazunk*, és közben sóhajtozunk.

Ezt Isten nem veszi rossz néven tőlünk, sőt küld egy Segítőt a sóhajtozásokra, hogy még hatékonyabban tudjunk sóhajtozni, hogy ki tudjuk sóhajtozni magunkból azt, ami a szívünket nyomja, hogy fel tudjunk úgy sóhajtani az Atyához a Szellem által, hogy Ő minden sóhajtasunkat megérti. Egyetlenegyét sem utasít vissza, hanem cselekszik rá.

26. Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségünkre van a mi erőtlenségünkben. Mert azt, amit kérünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászzkodásokkal.

Mi nem tudjuk pontosan, hogy hogyan lenne jó, holnap mi történjen, hogy az a legjobb legyen nekünk, de hogyha *rábízzuk* magunkat arra, aki tudja, hogy mit rendelt nekünk, hogy mire teremtett minket, hogy mi az utunk, hogy mit kell cselekednünk, hogy milyen gyümölcsöket kell teremnünk, ha *rábízzuk* magunkat arra, akkor ez a drága *Szellem esedezik* miérettünk kimondhatatlan fohászzkodásokkal. **A fohászzkodások, sóhajtozások ugyanaz a szó a görögben.**

A Szent Szellem elkezd *sóhajtozni általad*. Csak próbáld ki egyszer, sóhajtva mondd hogy: Oh Uram! – és kezdjél sóhajtozni. *Ne fogd vissza* ezeket, amikor a Szent Szellemet meghívod sóhajtozni, akkor előbb-utóbb, ahogy elkezded sóhajtozni, azt fogod észrevenni, hogy jön egy *kiejtés* veled, egy mennyei kódrendszer, olyan nyelv, amit addig nem beszéltél.

Olyan gondokat fog előhozni a Szent Szellem, amit magad nem tudnál megoldani. Fogalmad nincs, hogyan lenne jobb, vagy mitévő legyél.

Amikor visszafogja az ember magát és görcsöl, és stressz alatt van és gondolkodik és tépelődik, éjszakákat nem alszik – ettől mi válik jobbbá? Mi oldódik meg? Semmi! De amikor elkezd sóhajtozni...

Figyeld meg, a világban is benne van ez, bele van teremtve az emberbe, amikor nehézségei vannak, amikor a síráshoz közel vagyunk, nézd meg az embereket, hogy mekkorákat sóhajtoznak. Ez belénk van építve, hogy ezek a belső feszültségek, zaklatások, háborgatások, nyugók, bajok, amiket a világ akar ránk mérni, még többet, meg még többet, de ha elkezdünk *sóhajtozni*, akkor *megkönnyebbülünk*.

Képzeld el, hogy a Szent Szellem segít benne, és úgy kezdesz el *sóhajtozni*. Öt perc ilyen imádság, és utána azt veszed észre, hogy teljességgel kicseréltek, mint hogyha nem is ugyanaz a közeg lenne körülötted.

Másképpen látsz mindent, *felülkerekedtél* dolgokon. Azok a gondok még nem oldódtak meg, mert öt perc telt el, de te már tudod, hogy fölötte vagy, az Úr valamit kimunkált és meg fogod látni. Felsőhajtottól a Szellem által.

Ezek az imák nagyon fontosak. Ha nincs több időd naponta, legyen *öt perced*, hogy így imádkozz. Ne told el magadtól, hogy nincs időd rá! Ezt ne tedd, mert *megoldásokat hoz!* Nyugodtan hagyatkozzál rá, *Ő* hoz kiejtést hozzá. Kimondhatatlan fohászokat hoz, sóhajtozzál nyugodtan a Szent Szellem által, mert minden *Ő* általa megy. Minden!

Isten országa nem evés, nem ivás, hanem megigazultság, békesség és öröm a Szent Szellem által. Kicsi koromban azt hittem, hogy az öröme mondja azt az Ige, hogy az a Szent Szellem által van, és gondoltam, hogy de jó lenne ebben az örömben minél többet lenni.

Azután a Szent Szellem felhívta a figyelmemet, hogy tessenék úgy olvasni ezt az igeverset, hogy Isten országa nem evés és ivás, hanem *megigazultság* a Szent Szellem által, és *békesség* a Szent Szellem által, és *öröm* a Szent Szellem által. Minden *Ő* általa van.

Nehogy azt hidd, hogy a *megigazultságban* *Ő* nem volt jelen. *Ő* szült téged, Szellemtől születél. A *békességed* is Tőle jön, *Ő* leheli rád Isten békességét. A Szellem által van a békesség és az *öröm* is. Minden Tőle van.

Tudod-e azt, hogy az Ószövetségben el volt rendelve egy ünnep, amikor a főpapnak be kellett menni a *szentek szentjébe* és az egyik kezében *szomorúfűzfaágakat* kellett tartani, a másik kezében pedig *pálmafaágakat*?

A *pálmafaágak*, amikor minden jól megy, és kint vagyunk a tengerparton és minden napsütéses, és minden csoda jó, ilyenkor *pálmaágakat* lengetünk az Úr előtt. De a másik kezében a főpapnak *szomorúfűzfa ágak* voltak. A patak partjáról kellett *szomorúfűzfa ágakat* leszakítani és azzal menni be.

Amikor nem minden napsütés, hanem olyan *szomorúfűzfa* napjaink vagy eseményeink vannak az életünkben, amikor úgy érezzük, ahogy a Zsoltárokból mondják a héber énekesek, hogy a hárfáinkat felakasztottuk a fűzfákra, mert nem volt kedvünk énekelni a *Sion* dalaiból. Kérdezték, kicsoda énekel akkor nekünk ezekből, ha nem ti? Ők felakasztották a hárfáikat a fűzfákra, *szomorú* napjaik voltak.

A főpapnak az egyik kezében ezekkel a *szomorúfűzfa ágakkal*, a másik kezében a *pálmaágakkal* kellett bemenni Isten elé, és az volt megparancsolva, hogy hét napig kellett

örvendezni az Úr előtt. Ha öröm volt, ha könnyek voltak, *mindenképpen örvendezni* kellett az Úr előtt. Nem lehet másképpen.

Az Úr elé, ha bemész, akkor a legnagyobb gondodat is örömmre fordítja. Ezért voltak ott a pálmaágak. Minden *gondoddal* az Úrhoz menjél, nincs olyan probléma az életedben, amire ne tudna *megoldást* hozni, mert a Szent Szellem által egy *örömet* munkál benned.

Amikor elkezdesz hozzá *felsőhajtozni*, egy örömet fog hozni benned, ami természetfeletti lesz. Nem tudod elmagyarázni a másoknak, hogy te miért örvendezel annyira, amikor ilyen nyomorúságos helyen vagy, mint most, de mivel bemész oda a *szentek szentjébe* és meglengeted ezeket az ágakat az Úr előtt:

Uram, igen most itt vagyok. Most könnyeim vannak, Te tudod, miben vagyok és tudod a helyzeteket, de a másik kezemben ott vannak a pálmafaágak, tudom, hogy mindent jóra fordítasz. Tudom, hogy a könnyeimből *örömmre fordítasz* mindent. Te vagy mindenek bírója, Te látsz mindent, minden gondomat *Rád helyezem*, s Te gondot viselsz rólam, ezért én többet nem aggodalmaskodom, csak örömben vagyok.

Tudod, hogy ez neki dicsőséget szerez? Ha így mész oda be a *szentek szentjébe*, az *dicsőséget* szerez Neki. Egyben helyet ad Neki, hogy *munkálhassa* az életedben azt, amit hozni akar.

Az ellenséget meg tudja taposni, mert te nem arra tekintesz, hogy mi történt és mi nyomott le oda a legmélyére, hanem *Őreá* tekintesz, aki majd *kiemel* onnan. Ez egy nagyon fontos kép, amikor az ember úgy gondolná, hogy felakasztaná a hárfáit a fűzfára. Ezt soha ne tegyétek, mindig legyetek Isten *dicsőségében*, Isten örömeiben. El ne feledjétek, hogy a főpap egyik kezében ott voltak a pálmafaágak – Ő javunkra, örömünkre fordít mindent.

A Szent Szellem *jelenléte* benned egy igen dicsőséges jelenlét, mert megígérte, hogyha te ezt a dicsőséget szemléled, akkor *elváltoztat* dicsőségről dicsőségre. Isten a növekedés Istene, így nem történhet meg veled, hogy a dicsőségből, ahol ma vagy, holnap kevesebb legyen az életedben. Ő a *növekedés* Istene, vagyis azon a szinten, ahol most vagy, és mindannyian ragyogtok, holnapra növekedés lesz benne, mert megígérte, hogy elváltozol dicsőségről dicsőségre.

Mi van az igevers végén? Elváltoztok dicsőségről dicsőségre az Úrnak Szelleme által. Ő nem marad ki semmiből, és Ő végzi a munkát. Ha figyelünk rá, akkor sokkal *hatékonyabbá* válik a keresztény életünk. A Szelleme által végzi ezt a dicsőségről dicsőségre elváltozást. Így amikor innen hazamentek, jobban fogtok ragyogni, mint amikor bejöttetek.

A jövő héten, ha jöttök, még jobban fogtok ragyogni, mint ahogyan most elmentek. Még egy hét múlva bemész a *szentek szentjébe*, felemeled a pálmafaágat, felemeled a szomorúfűzfa ágakat, és amikor onnan kijössz, jobban fogsz ragyogni, mint amikor oda bementél. Ez az Ő szolgálata, elváltoztat minket az Ő ábrázatára dicsőségről dicsőségre. Tudsz-e ennek örvendezni? Ennél jobb hírt nem tudok mondani nektek, minthogy *Jézus él* és ezt elvégzi!

A Szent Szellem *közössége* által van tehát *ismeretünk* a Jézus Krisztusról, ez volt a mai tanításnak a lényege. Így soha nem fogjuk árvának érezni magunkat, mert elküldte Jézus a Vigasztalót. Azt mondta: „*nem hagylak titeket árván*”.

Bizony jobb lett nekünk, hogy Jézus elment, mert elküldte a Vigasztalót és megismerhettük a Szent Szellemet, aki korlátok nélkül és *határok nélkül működik* az életünkben, és elvégzi. Ezért pálmaágakat lobogtatva ünnepelhetjük Jézust az életünk minden napján.

A mai napon, Pünkösöd napján megünnepeljük az Úr Jézus Krisztus megtört testét és kiontott véréét, Őreá emlékezünk, mert nélküle, ha ezt el nem végzi, nem adathatott volna a drága Szent Szellem az életünkbe. A mai napon az Úr asztalából részesedünk.

Sokat imádkozom nyelveken, a Tóra a szívekre íratott, ott van a szívekben benne Isten minden parancsolata, hogy higgy a Jézus nevében és járj szeretetben, úgy szeresd a másikat, mint ahogy Jézus Krisztus szeretett téged, szeret téged.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.